TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. liepos 7 d.*

Byloje C-558/07

dėl *High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Jungtinė Karalystė) 2007 m. spalio 11 d. Nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2007 m. gruodžio 17 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

The Queen, prašoma:

S.P.C.M. SA,

C.H. Erbslöh KG,

Lake Chemicals and Minerals Ltd,

Hercules Inc.

* Proceso kalba: anglų.

prieš

Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, M. Ilešič, teisėjai A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, P. Kūris (pranešėjas), J. Malenovský, J. Klučka, U. Lõhmus ir J.-J. Kasel,

generalinė advokatė J. Kokott,
posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. sausio 27 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *S.P.C.M. SA* ir *Hercules Inc.*, atstovaujamų *QC* D. Vaughan, baristerio D. Scannell, solisitorių M. Lohn, K. Van Maldegem ir R. Cana,

— *C.H. Erbslöh KG* ir *Lake Chemicals and Minerals Ltd*, atstovaujamų advokatų H. Scheidmann, U. Karpenstein ir F. Bredt,

— Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos M. Dowgielewicz,

— Europos Parlamento, atstovaujamo I. Anagnostopoulou ir A. Neergaard,

— Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos F. Florindo Gijón ir G. Kimberley,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos P. Oliver,

susipažinęs su 2009 m. kovo 10 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančio Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiančio Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, p. 1; klaidų ištaisymas OL L 136, 2007, p. 3, toliau – REACH reglamentas), 6 straipsnio 3 dalies išaiškinimu ir galiojimu.

2 Šis prašymas buvo priimtas sprendžiant ginčą tarp Prancūzijoje įsteigtos įmonės *S.P.C.M. SA*, gaminančios vandenyje tirpstančius polimerus, naudojamus nuotekų valymo pramonėje, Vokietijoje įsteigtos įmonės *C.H. Erbslöh KG*, specialių ir pramoninių cheminių medžiagų, įskaitant cheminius preparatus ir polimerus, platintojos ir didmenininkės, pagal Anglijos teisę įsteigtos įmonės *Lake Chemicals and Minerals Ltd*, cheminių medžiagų, be kita ko, polimerų bei cheminių preparatų, importuotojos, Jungtinėse Valstijose įsteigtos holdingo bendrovės *Hercules Inc.*, vandenyje ir organizmuose tirpstančių polimerų tiekėjos, ir *Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs* dėl monomerams taikomų registracijos sąlygų.

Teisinis pagrindas

3 REACH reglamento pirmoje konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Šis reglamentas turėtų užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, taip pat laisvą cheminių medžiagų – atskirų ir esančių preparatų ar gaminių sudėtyje – judėjimą, tuo pačiu didinant konkurencingumą ir skatinant inovacijas. <…>“

4 Šio reglamento šešioliktoje konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Šiame reglamente nustatomi konkretūs įsipareigojimai ir prievolės cheminių medžiagų – atskirų, esančių preparatų ir gaminių sudėtyje – gamintojams, importuotojams ir tolesniems naudotojams. Šis reglamentas pagrįstas principu, kad pramonės atstovai chemines medžiagas turi gaminti, importuoti, naudoti ar tiekti rinkai atsakingai ir imdamiesi reikalingų atsargumo priemonių, kad būtų užtikrinta, kad protingai numatomomis sąlygomis nebūtų neigiamo poveikio žmonių sveikatai ir aplinkai.“

5 Šio reglamento devynioliktoje konstatuojamojoje dalyje nurodoma:

„<…> gamintojai ir importuotojai pagal registracijos nuostatas turėtų surinkti duomenis apie jų gaminamas ar importuojamas chemines medžiagas, naudotis šiais duomenimis vertindami su tokiomis cheminėmis medžiagomis susijusią riziką ir parengti bei rekomenduoti tinkamas rizikos valdymo priemones. <…>“

6 Remiantis REACH reglamento 41 konstatuojamąja dalimi:

„Tarpinėms cheminėms medžiagoms praktiniais įgyvendinimo sumetimais ir dėl jų ypatingo pobūdžio reikėtų nustatyti specialius registracijos reikalavimus. Kol bus galima remiantis patikimais techniniais ir pripažintais moksliniais kriterijais praktišku ir ekonomiškai naudingu būdu atrinkti polimerus, kuriuos reikia registruoti dėl rizikos žmonių sveikatai ar aplinkai, polimerams neturėtų būti taikomi registracijos ir vertinimo reikalavimai.“

7 Šio reglamento 1 straipsnyje numatyta:

„1. Šio reglamento tikslas – užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, įskaitant cheminių medžiagų pavojaus vertinimo alternatyvių metodų skatinimą, taip pat laisvą cheminių medžiagų judėjimą vidaus rinkoje, tuo pačiu didinant konkurencingumą ir skatinant inovacijas.“

<…>

„3. Šis reglamentas grindžiamas principu, pagal kurį gamintojams, importuotojams ir tolesniems naudotojams tenka atsakomybė užtikrinti, kad jų gaminamos, tiekiamos rinkai ar naudojamos cheminės medžiagos neturėtų neigiamo poveikio žmonių sveikatai arba aplinkai. Šio reglamento nuostatos grindžiamos atsargumo principu.“

8 REACH reglamento taikymo sritis apibrėžta 2 straipsnyje. Šio straipsnio 9 dalyje nustatyta, kad „II ir VI antraštinių dalių nuostatos netaikomos polimerams“.

9 Šio reglamento 3 straipsnyje numatyta:

„Šiame reglamente:

1) cheminė medžiaga – natūralus arba gamybos proceso metu gautas cheminis elementas ir cheminių elementų junginys, įskaitant priedus, reikalingus jo stabilumui išlaikyti, ir priemaišas, atsirandančias gaminant, išskyrus tirpiklius, kurie gali būti atskirti nedarant poveikio medžiagos stabilumui ar nepakeičiant jos sudėties;

2) cheminis preparatas – dviejų ar daugiau cheminių medžiagų mišinys ar tirpalas;

<…>

5) polimeras – junginys, susidedantis iš pasikartojančių vienodų ar skirtingų monomerų grupių (monomerinių grandžių) molekulių. Tokios molekulės turi būti pasiskirsčiusios tam tikrame molekulinio svorio diapazone, kuriame jų molekulinio svorio skirtumai iš esmės priklauso nuo monomerinių grandžių skaičiaus. Polimerą sudaro:

a) paprasta svorinė molekulių dauguma, turinti bent tris monomerines grandis, kovalentiškai sujungtas su bent viena kito monomero grandimi ar kita reaguojančia medžiaga;

b) mažesnė nei paprasta svorinė tos pačios molekulinės masės molekulių dauguma.

Šiame apibrėžime „monomerinė grandis“ reiškia monomero reagavimo polimeruose formą;

6) monomeras – konkrečiam procesui naudojama cheminė medžiaga, kuri atitinkamos reakcijos, kurios metu susidaro polimerai, sąlygomis gali sudaryti kovalentinius ryšius su papildomomis panašiomis ar nepanašiomis molekulėmis;

<…>

9) gamintojas – Bendrijoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, kuris Bendrijoje gamina cheminę medžiagą;

<…>

11) importuotojas – Bendrijoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, atsakingas už cheminių medžiagų importą;

<…>“

10 Šio reglamento 5 straipsnyje „Nėra duomenų, nėra rinkos“ nurodyta:

„Laikantis 6, 7, 21 ir 23 straipsnių, chemines medžiagas – atskiras ir esančias preparatų ar gaminių sudėtyje – draudžiama Bendrijoje gaminti ar tiekti rinkai, jei jos nėra įregistruotos pagal atitinkamas šios antraštinės dalies nuostatas, kai to reikalaujama.“

11 Aptariamo reglamento 6 straipsnyje „Bendroji prievolė registruoti chemines medžiagas – atskiras ar esančias preparatų sudėtyje“ numatyta:

„1. Gamintojas arba importuotojas, per metus pagaminantis arba importuojantis ne mažiau kaip vieną toną cheminės medžiagos – atskiros arba esančios vieno ar kelių preparatų sudėtyje, pateikia [Europos cheminių medžiagų agentūrai] registracijos dokumentaciją, išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip.

<…>

3. Polimero gamintojas ar importuotojas pateikia [Europos cheminių medžiagų agentūrai] monomero (-ų) ar kitos (-ų) cheminės (-ių) medžiagos (-ų), kurios (-ių) pirmesnis tiekimo grandinės dalyvis dar nėra įregistravęs, registracijos dokumentaciją, jei tenkinamos abi šios sąlygos:

a) polimerą sudaro ne mažiau kaip 2 % pagal masę tokio (-ių) monomero (-ų) ar kitos (-ų) cheminės (-ių) medžiagos (-ų) monomero grandžių ir chemiškai sujungtų cheminių medžiagų forma;

b) bendras tokio monomero (-ų) ar kitos cheminės medžiagos (-ų) kiekis sudaro ne mažiau kaip vieną toną per metus.

<…>“

12 REACH reglamento 8 straipsnyje nurodoma:

„1. Ne Bendrijoje įsisteigęs fizinis ar juridinis asmuo, gaminantis cheminę medžiagą – atskirą ir esančią preparatų ar gaminių sudėtyje, ruošiantis preparatą arba gaminantis gaminį, kurie importuojami į Bendriją, gali abipusiu susitarimu paskirti Bendrijoje įsisteigusį fizinį ar juridinį asmenį vieninteliu atstovu vykdyti importuotojui pagal šią antraštinę dalį tenkančias prievoles.

2. Atstovas taip pat vykdo visas kitas prievoles, tenkančias importuotojams pagal šį reglamentą. <…>

3. Jei atstovas paskiriamas pagal 1 ir 2 dalis, Bendrijai nepriklausančios šalies gamintojas informuoja apie tai tos pačios tiekimo grandinės importuotoją (-us). Šiame reglamente tokie importuotojai laikomi tolesniais naudotojais.“

13 Šio reglamento 27 straipsnyje nustatyta:

„1. Jei cheminė medžiaga buvo įregistruota mažiau kaip prieš 12 metų, <…> potencialus registruotojas:

a) privalo – jei informacija susijusi su bandymais su stuburiniais gyvūnais, ir

b) gali – jei informacija nesusijusi su bandymais su stuburiniais gyvūnais,

prašyti, kad ankstesnis (-i) registruotojas (-ai) suteiktų informaciją, kuri jam reikalinga <…> siekiant įregistruoti cheminę medžiagą.

2. Kai informacijos prašoma pagal 1 dalį, 1 dalyje nurodytas (-i) potencialus (-ūs) ir ankstesnis (-i) registruotojas (-ai) deda visas pastangas siekdamas (-i) susitarimo dėl dalijimosi informacija, reikalinga potencialiam (-iems) registruotojui (-ams) <…>. Vietoj susitarimo, šiuo klausimu galima kreiptis į Arbitražo komisiją ir vykdyti jos sprendimą.

3. Ankstesnis registruotojas ir potencialus (-ūs) registruotojas (-ai) deda visas pastangas siekdami užtikrinti, kad informacijos pasidalijimo išlaidos nustatomos teisingai, skaidriai ir nediskriminuojant. Tai pasiekti gali būti lengviau laikantis minėtais principais pagrįstų išlaidų pasidalijimo gairių, kurias (patvirtina) [Europos cheminių medžiagų agentūra] <…>. Registruotojai privalo dalintis tik tas išlaidas, kurios susijusios su informacija, kurią jie privalo pateikti pagal jų registracijos reikalavimus.

<…>“

14 Šio reglamento 138 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Komisija gali pateikti pasiūlymus dėl teisės aktų, kai tik, remiantis patikimais techniniais ir patvirtintais moksliniais kriterijais, nustatomas praktiškai įmanomas ir

ekonomiškai veiksmingas polimerų atrankos registracijai būdas ir paskelbiama ataskaita apie:

a) polimerų keliamą riziką, palyginti su kitomis cheminėmis medžiagomis;

b) būtinybę, jei tokia yra, registruoti tam tikrų tipų polimerus atsižvelgiant į konkurencingumą ir inovacijas bei žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugą.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

15 Kaip nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, pareiškėjomis pagrindinėje byloje esančios bendrovės ginčija REACH reglamento 6 straipsnio 3 dalies aiškinimą ir kartu jo galiojimą.

16 Remdamosi dviejų *Netherlands Organisation for Applied Scientific Research* (TNO) (Nyderlandų taikomųjų mokslo tyrimų organizacija (TNO)) ekspertų išvadomis, pareiškėjos pagrindinėje byloje tvirtina, kad reagavę monomerai nebeturi individualių cheminių savybių, o polimerai paprastai yra stabilūs ir saugūs. Vadinasi, jeigu REACH reglamento 6 straipsnio 3 dalyje vartojama sąvoka „monomerai“ reiškia arba apima reagavusius monomerus, nėra prasmės registravimo netaikyti polimerams, nors jis numatytas monomerų atveju. Be to, toks aiškinimas neatitiktų šio reglamento tikslų, būtų diskriminuojantis ir neproporcingas.

17 *High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)* leido pareiškėjoms pagrindinėje byloje pateikti skundą, nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Atsižvelgiant į tai, kad su registravimu susiję (REACH) reglamento II antraštinės dalies reikalavimai, vadovaujantis šio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi, polimerams netaikomi, ar 6 straipsnio 3 dalies nuoroda į monomerus reiškia:

a) sureagavusius monomerus, tai yra monomerus, kurie sureagavo tarpusavyje taip, kad yra neatskiriami nuo polimero, kuriam priklauso;

b) nesureagavusius monomerus, tai yra monomerus, kurie liko po polimerizacijos ir pasibaigus reakcijai išsaugo savo cheminę tapatybę ir savybes, kurios skiriasi nuo polimero; ar

c) ir sureagavusius monomerus, ir nesureagavusius monomerus?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta, kaip nurodyta a arba c punktuose, ar (REACH) reglamento 6 straipsnio 3 dalies taikymas polimerų gamintojams arba importuotojams yra neteisėtas dėl to, kad šie reikalavimai yra nelogiški, diskriminuojantys arba neproporcingi?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

18 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo paaiškinti REACH reglamento 6 straipsnio 3 dalyje vartojamą „monomero“ sąvoką.

19 Pirmiausia reikia priminti, kad, remiantis šia nuostata, polimero gamintojas ar importuotojas pateikia monomero (-ų), kurio (-ių) pirmesnis tiekimo grandinės dalyvis dar nėra įregistravęs, registracijos dokumentaciją, jei polimerą sudaro ne mažiau kaip 2 % pagal masę tokio (-ių) monomero (-ų) monomero grandžių forma ir jei bendras tokio monomero (-ų) kiekis sudaro ne mažiau kaip 1 toną per metus.

20 Antra, remiantis REACH reglamento 6 straipsnio 1 ir 2 dalimis, nesureagavę monomerai turi būti registruojami, jeigu jie patys yra cheminės medžiagos. Polimerams, atvirkščiai, remiantis šio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi, ši registravimo prievolė netaikoma.

21 Toliau reikia pažymėti, kad, pirma, iš REACH reglamento 3 straipsnio 5 punkto nuostatų išplaukia, jog polimerą sudaro monomerinės grandys, kurios apibrėžiamos kaip sureagavę monomerai.

22 Antra, remiantis šio reglamento 3 straipsnio 6 punkto nuostatomis, monomeras savo ruožtu yra „cheminė medžiaga“ minėto 3 straipsnio 1 punkto prasme, jei ji yra nesureagavusi.

23 Trečia, iš REACH reglamento 6 straipsnio 3 dalies matyti, kad registruojami monomerai arba bet kurios kitos polimerą sudarančios cheminės medžiagos.

24 Taigi, atsižvelgiant į minėto reglamento 3 straipsnio 5 punkte pateiktą ir šio sprendimo 21 punkte primintą polimero sąvokos apibrėžimą, registruojami sureagavę monomerai.

25 Šiai išvadai neturi reikšmės, kad REACH reglamento versijose anglų ir prancūzų kalbomis 6 straipsnio 3 dalyje vartojama sąvoka „monomero grandys“ (pranc. k. „unités monomériques“), o ne sąvoka „monomerinės grandys“ (pranc. k. „unités monomères“), kaip nurodyta šio reglamento 3 straipsnio 5 punkte.

26 Iš tiesų iš 2004 m. lapkričio 5 d. Europos Sąjungos Tarybos dokumento (Nr. 13788/04, p. 5) matyti, kad šie terminai buvo įterpti Švedijos Karalystės prašymu. REACH reglamento versijos švedų kalba 3 straipsnio 5 punkte ir 6 straipsnio 3 dalyje vartojamos tos pačios „monomero grandžių“ sąvokos.

27 Tai reiškia, kad REACH reglamento 6 straipsnio 3 dalyje vartojama sąvoka „monomero grandys“ reiškia tik sureagavusius monomerus, esančius polimeruose.

28 Minėto reglamento struktūros analizė neleidžia suabejoti šia išvada.

29 Iš tiesų, priešingai nei tvirtina pareiškėjos pagrindinėje byloje, prievolė registruoti monomerus nėra polimerams taikomo atleidimo nuo registracijos išimtis.

30 Viena vertus, REACH reglamento devynioliktos konstatuojamosios dalies tekstas patvirtina prievolę registruoti visas gaminamas ar importuojamas chemines medžiagas.

31 Antra vertus, REACH reglamento 6 straipsnyje „Bendroji prievolė registruoti chemines medžiagas – atskiras ar esančias preparatų sudėtyje“ pabrėžiamas bendrasis registracijos, o ne atleidimo nuo jos principas.

32 Taip pat reikia atmesti pareiškėjų pagrindinėje byloje argumentą, kad dėl tokio aiškinimo, koks pateikiamas šio sprendimo 27 punkte, REACH reglamento 2 straipsnio 9 dalyje polimerų atžvilgiu numatyta prievolės registruoti išimtis netektų prasmės.

33 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad minėto reglamento 6 straipsnio 3 dalis skirta monomerams, kurių dar nėra įregistravęs pirmesnis tiekimo grandinės dalyvis.

34 Tai reiškia, kad prievolė registruoti taikoma ne polimerams, o tik monomerams, turintiems jiems būdingas savybes, kokios buvo iki polimerizacijos.

35 Galiausiai šio sprendimo 27 punkte suformuluotą išvadą patvirtina REACH reglamento tikslai, apibrėžti jo pirmoje konstatuojamojoje dalyje ir 1 straipsnio 1 dalyje, – užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, taip pat laisvą cheminių medžiagų judėjimą, kartu didinant konkurencingumą ir skatinant inovacijas.

36 Iš tikrųjų prievole registruoti monomerus siekiama apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką, nes šios cheminės medžiagos turi savybių, galinčių tam pakenkti.

37 Laisvo cheminių medžiagų judėjimo vidaus rinkoje, kartu didinant konkurencingumą ir skatinant inovacijas, tikslas galėtų turėti įtakos REACH reglamento 6 straipsnio 3 dalies galiojimui, kuris yra antrojo klausimo dalykas, o ne sukelti abejonių dėl „monomerų“ sąvokos apibrėžimo.

38 Iš viso to, kas pasakyta, išplaukia, jog į pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip, kad REACH reglamento 6 straipsnio 3 dalyje vartojama „monomerų“ sąvoka reiškia tik sureagavusius monomerus, esančius polimeruose.

Dėl antrojo klausimo

39 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar REACH reglamento 6 straipsnio 3 dalis negalioja tiek, kiek ja polimerų gamintojams arba importuotojams nustatoma prievolė pateikti monomerų, kaip jie apibrėžti šio sprendimo 38 punkte, registracijos dokumentaciją.

Dėl REACH reglamento 6 straipsnio 3 dalies logikos stokos

40 Manytina, kad ši kritika susijusi su proporcingumo principo nepaisymu.

Dėl proporcingumo principo nepaisymo

41 Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, proporcingumo principas, kuris yra vienas bendrųjų Bendrijos teisės principų, reikalauja, jog Bendrijos teisės nuostata numatytos priemonės būtų tinkamos siekiamam tikslui įgyvendinti ir neviršytų to, kas būtina jam pasiekti (2002 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *British American Tobacco (Investments) ir Imperial Tobacco*, C-491/01, Rink. p. I-11453, 122 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

42 Dėl teisminės ankstesniame punkte paminėtų sąlygų kontrolės reikia pripažinti, kad srityje, kurioje, kaip ir šiuo atveju, būtina priimti politinius, ekonominius ir socialinius

sprendimus ir kurioje privaloma atlikti sudėtingus vertinimus, Bendrijos teisės aktų leidėjui suteikiama didelė diskrecija. Todėl tik akivaizdžiai netinkamas šioje srityje priimtos priemonės pobūdis kompetentingų institucijų siekiamo tikslo atžvilgiu gali turėti įtakos tokios priemonės teisėtumui (minėto sprendimo *British American Tobacco (Investments) ir Imperial* Tobacco 123 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

43 Nagrinėjamu atveju reikia patikrinti, ar prievolė registruoti monomerus, kaip jie apibrėžti šio sprendimo 38 punkte, atitinkančius REACH reglamento 6 straipsnio 3 dalyje numatytas kumuliacines sąlygas, yra proporcinga priemonė šio reglamento tikslams pasiekti.

44 Kaip minėta šio sprendimo 35 punkte, nagrinėjamo reglamento tikslai, apibrėžti jo 1 straipsnyje, yra „užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį <…> taip pat laisvą cheminių medžiagų judėjimą vidaus rinkoje, tuo pačiu didinant konkurencingumą ir skatinant inovacijas“.

45 Tačiau, atsižvelgiant į REACH reglamento šešioliktą konstatuojamąją dalį, reikia konstatuoti, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas kaip pagrindinį šio reglamento 6 straipsnio 3 dalyje numatytos prievolės registruoti tikslą nustatė pirmąjį iš šių trijų tikslų, t. y. tikslą užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį.

46 Kaip nurodyta REACH reglamento devynioliktoje konstatuojamojoje dalyje, priemonė šiam tikslui pasiekti yra gamintojams ir importuotojams nustatyta prievolė registruoti, įskaitant prievolę surinkti duomenis apie jų gaminamas ar importuojamas chemines

medžiagas, naudotis šiais duomenimis vertinant su tokiomis cheminėmis medžiagomis susijusią riziką ir parengti bei rekomenduoti tinkamas rizikos valdymo priemones.

47 Reikia pažymėti, kad, remiantis REACH reglamento 6 straipsnio 1 dalimi, ši prievolė registruoti taikoma bet kurios rūšies cheminei medžiagai, kurios buvo pagaminta ar importuota į Bendriją ne mažiau kaip 1 tona per metus. Be to, ši prievolė, išskyrus aiškiai numatytas išimtis, taikoma cheminėms medžiagoms, neatsižvelgiant į tai, ar jos priskirtos pavojingoms medžiagoms.

48 Turint omenyje šio sprendimo 38 punkte padarytą išvadą, sureagavusių monomerų, esančių sudėtine polimero dalimi, atžvilgiu taikoma minėta prievolė, o polimerams – išimtis.

49 Kalbant apie tikslą apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką, pirmiausia reikia konstatuoti, kad cheminių medžiagų registracija skirta pagerinti visuomenės ir tolesnių profesionalių naudotojų informavimą apie riziką ir kad dėl to ši registracija turi būti laikoma tokią apsaugą gerinančia priemone.

50 Šiuo atžvilgiu pastebėtina, kad nors polimerų nereikia registruoti dėl praktinių priežasčių, susijusių su labai dideliu jų skaičiumi, ši situacija, remiantis REACH reglamento 138 straipsnio 2 dalimi, gali būti peržiūrėta, kai tik bus nustatytas praktiškai įmanomas ir ekonomiškai veiksmingas polimerų atrankos būdas.

51 Taigi prievolė registruoti monomerus, kurių yra mažiau nei polimerų, sudaro galimybę sužinoti ne tik apie tiesiogiai su šiomis cheminėmis medžiagomis susijusią riziką, bet ir

apie riziką, susijusią su monomerais, aptinkamais kaip likučiai po polimerizacijos arba kaip monomeras po galimo polimero suskaidymo.

52 Kaip nurodė generalinė advokatė savo išvados 94 punkte, polimerų pagaminimo Bendrijoje atveju interesas įregistruoti monomerus yra akivaizdus, nes monomerai Bendrijoje yra naudojami kaip nesureagavę monomerai, dėl to būtina, kad su registracija susijusi informacija būtų žinoma jos teritorijoje tam, kad būtų galima kontroliuoti galimą riziką.

53 Be to, polimerų importo į Bendriją atveju prievolė registruoti sureagavusius monomerus taip pat prisideda prie žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos, nes ši prievolė irgi sudaro galimybę geriau pažinti polimerus.

54 Tokia prievolė registruoti monomerus taip pat atitinka REACH reglamento 1 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą atsargumo principą.

55 Importuotojams nustatyta registracijos prievolė lemia teisingesnį registracijos išlaidų pasiskirstymą tarp Bendrijoje įsisteigusių gamintojų ir importuotojų.

56 Tokiu vienodu požiūriu išvengiama konkurencijos iškraipymų, ir taip Bendrijoje užtikrinama sąžininga konkurencija.

57 Kaip nurodo generalinė advokatė savo išvados 105 punkte, Bendrijoje įsisteigusio gamintojo apsaugojimas nuo konkurencijos atžvilgiu nepalankios padėties, kuri gali atsirasti dėl kitokios importuotojų situacijos, yra teisėtas Bendrijos teisės aktų leidėjo tikslas.

58 Tai reiškia, kad prievolė registruoti polimeruose sureagavusius monomerus yra tinkama REACH reglamento tikslams pasiekti.

59 Tačiau lieka patikrinti, ar ši prievolė neviršija to, kas reikalinga pasiekti šiuos tikslus.

60 Tam, kad Bendrijoje būtų užtikrinta reali konkurencija, monomerų importuotojams turi būti taikomos tos pačios prievolės, kurios taikomos Bendrijoje įsisteigusiems gamintojams, arba panašios prievolės, dėl kurių suvienodinamos išlaidos.

61 Bet kuris kitas mechanizmas, kuriuo siekiama kompensuoti registracijos išlaidų nebuvimą importuotojams, nebūtinai būtų juos mažiau varžantis.

62 Be to, prievolė registruoti tik Bendrijoje pagamintus monomerus prieštarautų konkurencingumo ir inovacijų tikslui, nes monomerų importas mažesne kaina, neatsižvelgiant į registracijos išlaidas, bet kurį Bendrijoje įsisteigusį gamintoją atgrasytų nuo tų pačių monomerų tyrimų pradžios arba tęsimo.

63 Iš to išplaukia, kad prievolė registruoti sureagavusius monomerus, kurie yra sudėtinė polimerų dalis, neviršija to, kas būtina REACH reglamento tikslams pasiekti.

64 Tačiau pareiškėjos pagrindinėje byloje ginčija šios prievolės registruoti proporcingumą, teigdamos, pirma, kad importuotojai susiduria su rimtais praktiniais sunkumais, pagrįstais visų pirma tuo, kad jie nežino importuoto polimero sudėties, ir, antra, kad registracijos procedūros išlaidos yra labai neproporcingos, palyginti su apyvarta ir nagrinėjamų cheminių medžiagų kiekiais.

65 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, pirma, kad REACH reglamento 8 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybė tokių cheminių medžiagų – atskirų ar esančių preparatų sudėtyje – gamintojui arba gamintojui, kuris gamina į Bendriją importuojamą gaminį, paskirti vienintelį atstovą.

66 Šis atstovas užtikrina visų importuotojui tenkančių prievolių, apie kurias pastarasis yra informuotas ir dėl to laikomas tolesniu naudotoju, vykdymą. Taigi prievolės registruoti tenka minėtam atstovui, kurį paskiria Bendrijai nepriklausančios šalies gamintojas ir kuris turi pastarojo pasitikėjimą.

67 Antra, kalbant apie registracijos procedūros išlaidas, reikia konstatuoti, kad tuo atveju, kai gaminiai gaminami Bendrijoje, ir tuomet, kai gaminiai gaminami už jos ribų, procedūra yra ta pati, taigi našta Bendrijai nepriklausančios šalies gamintojams arba importuotojams nėra didesnė nei Bendrijoje įsisteigusiems gamintojams.

68 Be to, kaip nurodė generalinė advokatė savo išvados 130 punkte, siekiant sumažinti su cheminėmis medžiagomis susijusias išlaidas, REACH reglamente numatytas dalijimasis informacija tarp įvairių tos pačios medžiagos registracijos dokumentus pateikusių asmenų.

69 Pavyzdžiui, reglamento 33 konstatuojamojoje dalyje nurodoma, kad „siekiant padidinti registracijos sistemos veiksmingumą, sumažinti sąnaudas bei bandymų su stuburiniais gyvūnais skaičių, turėtų būti užtikrintas bendras informacijos teikimas ir dalijimasis ja“.

70 Šių tikslų įgyvendinimą užtikrina REACH reglamento 27 straipsnio 3 dalis, kurioje numatytas dalijimasis informacija siekiant sumažinti registracijos dokumentus pateikusių asmenų išlaidas.

71 Todėl, atsižvelgiant į ribotą galimų monomerų skaičių, REACH reglamento 27 straipsnyje numatytą 12 metų ankstesnės cheminių medžiagų registracijos trukmę ir galimybę dalytis informacija siekiant sumažinti išlaidas, iš prievolės registruoti sureagavusius monomerus, kurie yra sudėtinė polimerų dalis, išplaukianti našta neatrodo esanti akivaizdžiai neproporcinga laisvo gaminių judėjimo vidaus rinkoje, kurioje vyksta sąžininga konkurencija, atžvilgiu.

72 Iš anksčiau pateiktų svarstymų matyti, kad REACH reglamento 6 straipsnio 3 dalis nėra negaliojanti dėl proporcingumo principo pažeidimo.

Dėl vienodo požiūrio principo nepaisymo

73 Pareiškėjos pagrindinėje byloje teigia, kad nors prievolė registruoti monomerus yra tokia pati, Bendrijoje įsisteigę polimerų gamintojai gali lengviau nei importuotojai atlikti šių cheminių medžiagų registraciją, nes žino savo gaminių sudėtį, o importuotojai lieka priklausomi nuo tiekėjų, įsisteigusių už Bendrijos teritorijos ribų, geros valios.

74 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką vienodo požiūrio arba nediskriminavimo principas reikalauja, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos – vienodai, jeigu toks vertinimas nėra objektyviai pateisinamas (2006 m. sausio 10 d. Sprendimo *IATA ir ELFAA*, C-344/04, Rink. p. I-403, 95 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

75 Šiuo atžvilgiu pastebėtina, pirma, kad prievolė registruoti yra vienoda ir Bendrijoje įsisteigusiems gamintojams, ir importuotojams.

76 Antra, reikia konstatuoti, kad Bendrijoje pagaminti arba į ją importuoti sureagavę monomerai, esantys sudėtine polimerų dalimi, yra panašioje situacijoje, nes jie pakeičiami vienas kitu arba yra identiški.

77 Trečia, Bendrijoje įsisteigusių gamintojų ir importuotojų situacija yra skirtinga, nes pirmieji žino savo gaminius, o antrieji yra priklausomi nuo to, ar už Bendrijos teritorijos ribų įsisteigę tiekėjai pateiks informaciją.

78 Tačiau vienodas šių skirtingų situacijų vertinimas yra objektyviai pateisinamas vidaus rinkoje taikomų konkurencijos taisyklių laikymusi.

79 Iš tiesų, skirtingai vertinant sureagavusių monomerų importuotojus ir Bendrijoje įsisteigusius tų pačių cheminių medžiagų gamintojus, pirmieji būtų palankesnėje padėtyje nei antrieji.

80 Iš to išplaukia, kad šiuo atveju negalima konstatuoti vienodo požiūrio principo pažeidimo ir dėl to REACH reglamento 6 straipsnio 3 dalis nėra negaliojanti dėl šio principo pažeidimo.

81 Iš to, kas pasakyta, išplaukia, kad antrojo klausimo nagrinėjimas neatskleidė nieko, kas galėtų paveikti REACH reglamento 6 straipsnio 3 dalies galiojimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

82 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančio Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiančio Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB, 6 straipsnio 3 dalyje vartojama „monomerų“ sąvoka reiškia tik sureagavusius monomerus, esančius polimeruose.**

2. **Antrojo klausimo nagrinėjimas neatskleidė nieko, kas galėtų paveikti Reglamento Nr. 1907/2006 6 straipsnio 3 dalies galiojimą.**

Parašai.